

givningsmagten, der bærer Ansvaret for dette uheldige Forhold. Thi naar Lovgivningsmagten i tidligere Tid har lovgivet paa dette Omraade, forekommer det mig, at den i første Række har taget Hensyn til at faa tilvejebragt en Indtægt, som skulde anvendes til Vejenes Vedligeholdelse, i Stedet for at man efter min Opfattelse først og fremmest burde søge gennemført en Lovgivning, som gik ud paa at bevare Vejene mod Ødelæggelse. Men dette har Lovgivningsmagten forsømt. Det er derfor absolut nødvendigt, at der saa hurtig som overhovedet gør ligt foretages en Revision af den nuværende Automobillov eller paa anden Maade lovgives paa dette Omraade. Og her maa man erindre, at naar der er Tale om Automobiltrafik, er der to Faktorer, som maa tages i Betragtning: det er Vognens Vægt og den Hastighed, hvormed den kører. Det er indlysende, at hvis man ønsker at bevare sine Landeveje, maa Hastigheden aftage i samme Forhold, som Vægten tiltager. Nu tør jeg tillade mig at paastaa, at man har ikke noget Køretøj, der overhovedet gør saa ringe Skade paa en Landevej som et Luksusautomobil, der kører med en Fart af 30 km i Timen; dette Luksusautomobil bevæger sig hen ad en Landevej uden at foraarsage den allerringeste Skade paa den. Men sæt Hastigheden op til 60 km, saa er dette Køretøj til ubodelig Skade for vore Veje, fordi det opsuger Vejmaterialiet og puster det ud til Siden. Eller tag et Lastautomobil, som kommer med en Vægt af 3 t. Naar det kører med en Hastighed af 10—15 km, foraarsager det omtrent ingen Skade paa vore Veje, men sæt Hastigheden op til det dobbelte, saa gør dette Lastautomobil ubodelig Skade. Hvad er det nu, der sker i denne Tid? Der sker det, at saavel Luksusautomobiler som Lastautomobiler befører Vejene med en ganske utilbørlig Hastighed og for Lastautomobilernes Vedkommende i mange Tilfælde med en ganske utilbørlig Vægt. Dette kan Lovgivningsmagten ikke vedblivende finde sig i, den maa gribe ind og gribe hurtigt ind, og dersom denne Indgriben ikke sker, sker der ganske simpelt dette, at der vil rejse sig et Krav ude fra Befolkningen i Landets Kommuner om, at Staten selv maa overtage Landevejenes Vedligeholdelse, thi der kan ikke nævnes nogen som helst Begrundelse for, at Kommunerne skal vedligeholde de Veje, som Storbyens handlende ser deres Fordel ved at ødelægge i Bund og Grund ved en

Biltrafik som den, der finder Sted i Øjeblikket. Jeg vil derfor sige til Regeringen: Denne Sag maa tages op og tages hurtigt op til Løsning, ellers vil disse Krav trænge sig frem med meget stor Styrke. Man skal ikke lægge selve Automobilfærdselen Hindringer i Vejen, dette Køretøj er jo et Led i Nutidens Befordringsmidler, som man efter min Mening ikke skal hemme ved en større Særbeskatning, men man skal kræve et Kontrolur fastgjort paa hvert Automobil, hvorigennem man kan konstatere Overskridelsen af den tilladte Kørehastighed, og man skal slaa ned med haard Haand og idømme saa store Bøder, at man een Gang for alle kan blive fri for disse Motorbøller, som befører vore Landeveje og gør dem usikre baade for Mennesker og Dyr. Gennem dette Kontrolsystem har man et godt Middel til virkelig at bevare vore Landeveje fra Ødelæggelse, og dette Middel maa man gaa til at anvende, der er efter min Opfattelse ikke nogen som helst anden Vej at gaa. Fortsætter Lovgivningen ad den Vej, den hidtil har fulgt, saa lægges der maaske nogle større Afgifter paa disse Køretøjer, men derved opnaar man kun at faa et lidt større Tilskud til Vejenes Budget, hvilket Tilskud ingen Betydning har i Forhold til det samlede Budget, men vore Landeveje vil stadig blive ødelagt. Dette maa forhindres. Derfor skal man gaa bort fra den Særbeskatning, som dog føles ret stærkt af Motorejerne, og gaa over til ved overordentlig store Bøder at straffe haardt for Overskridelse af Kørehastigheden og dergennem straffe dem for Ødelæggelsen af vore Landeveje, som er Skyld i denne Ødelæggelse. Det er jo ikke de Mennesker, som har mest travlt, der kører hurtigst, undertiden er det saaledes, at de, som har mindst travlt, kører hurtigst. Jeg har f. Eks. set, at Folk, som har været ude i Landet med et Lastautomobil og har gjort et Ophold i en Kro for at nyde Livets Glæder og derfor er for sent paa Færde, med et saadant Automobil, som jo har en meget betydelig Vægt gennem selve Vognens Konstruktion, kommer farende tilbage til Byen med 60—70 km Hastighed, en Hastighed, der er ganske utilbørlig og utilladelig.

Jeg gaar ud fra, at den høje Regering vil søge at træffe Foranstaltninger til i nogen Grad at forhindre en større Arbejdsløshed i den kommende Vinter, og jeg vil i den Anledning henlede den høje Regerings Opmærksomhed paa et Forhold,